

**VLAAMSE GEMEENSCHAPSCOMMISSIE
DE RAAD
Plenaire Vergadering
Agenda**

Vrijdag 27 januari 2023 vanaf 9u30

Brussels Hoofdstedelijk Parlement – Zaal 201

1. Samengevoegde vragen om uitleg (R.v.O., art. 59, 6, b)

- van de heer Dominiek Lootens-Stael aan de heer Sven Gatz, bevoegd voor Onderwijs en Scholenbouw, betreffende de besluiten uit de resultaten van de Taalscreening in de derde kleuterklas voor Brussel
- van de heer Gilles Verstraeten aan de heer Sven Gatz, bevoegd voor Onderwijs en Scholenbouw, betreffende de resultaten van de tweede koalatest
- van mevrouw Bianca Debaets aan de heer Sven Gatz, bevoegd voor Onderwijs en Scholenbouw, betreffende de resultaten van de taalscreening van de Vlaamse overheid in het Nederlandstalig onderwijs in Brussel

2. Vragen om uitleg (R.v.O., art. 59)

- Vraag om uitleg van mevrouw Bianca Debaets aan de heer Sven Gatz, collegelid bevoegd voor Onderwijs en Scholenbouw, betreffende het stijgende aantal leefloonstudenten
- Vraag om uitleg van mevrouw Bianca Debaets aan de heer Sven Gatz, collegelid bevoegd voor Onderwijs en Scholenbouw, betreffende de inclusiviteit van schoolteams in het Nederlandstalig onderwijs in Brussel
- Vraag om uitleg van de heer Jan Busselen aan de heer Sven Gatz, bevoegd voor Onderwijs en Scholenbouw, betreffende de toename van het lerarentekort in het Brussels onderwijs
- Vraag om uitleg van mevrouw Khadija Zamouri aan mevrouw Elke Van den Brandt, bevoegd voor Begroting, Welzijn, Gezondheid, Gezin en Stedelijk beleid, betreffende ernstige gebeurtenissen melden in woonzorgcentra
- Vraag om uitleg van de heer Mathias Vanden Borre aan mevrouw Elke Van den Brandt, bevoegd voor Begroting, Welzijn, Gezondheid, Gezin en Stedelijk beleid, betreffende de zichtbaarheid van de Vlaamse Gemeenschap en het Nederlandstalig netwerk in het Brusselse straatbeeld
- Vraag om uitleg van de heer Gilles Verstraeten aan mevrouw Elke Van den Brandt, bevoegd voor Begroting, Welzijn, Gezondheid, Gezin en Stedelijk beleid, betreffende de hervorming van de Brede Scholen

- Vraag om uitleg van de heer Mathias Vanden Borre aan de heer Pascal Smet, bevoegd voor Cultuur, Jeugd, Sport en Gemeenschapscentra, betreffende de uitrol van het project 'Samen op Straat' in Brussel

3. Samengevoegde actualiteitsvragen (R.v.O., art. 60, 5, b)

- van de heer Dominiek Lootens-Stael aan mevrouw Elke Van den Brandt, bevoegd voor Begroting, Welzijn, Gezondheid, Gezin en Stedelijk beleid, en aan de heer Sven Gatz, collegelid bevoegd voor Onderwijs en Scholenbouw, betreffende de lange wachtlijst voor het diagnosticeren van kinderen met een leerstoornis
- van mevrouw Hilde Sabbe aan mevrouw Elke Van den Brandt, bevoegd voor Begroting, Welzijn, Gezondheid, Gezin en Stedelijk beleid, betreffende de enorme wachtlijsten voor diagnose van ontwikkelingsstoornissen in Brussel

Datum van indiening: 18 januari 2023

Vraag om uitleg van de heer Dominiek Lootens-Stael aan de heer Sven Gatz, collegelid bevoegd voor Onderwijs en Scholenbouw

Onderwerp: De besluiten uit de resultaten van de Taalscreening in de derde kleuterklas voor Brussel

Het nieuws over de resultaten van de Taalscreening of de KOALA-toets van kinderen die in de derde kleuterklas zitten, kreeg veel aandacht. Het blijkt dat gemiddeld genomen 14 procent van de kleuters nood heeft aan extra taalondersteuning. In de Vlaamse grootsteden liggen de cijfers een pak hoger. In Antwerpen heeft 29 procent nood aan extra begeleiding. In Gent is dat 23 procent. In het Brussels Hoofdstedelijk Gebied gaat het in totaal over 25 procent. Gezien de specifieke situatie in Brussel waar het Frans in het openbaar leven meer op de voorgrond treedt, lijkt de schade zich te beperken en verrast de situatie in Antwerpen.

Maar ik denk dat dit aantoont dat motivatie wel degelijk een rol spelen. Door het feit dat de keuze voor het Nederlandstalig onderwijs grotendeels een bewuste gemotiveerde keuze moet zijn, is dat misschien de oorzaak dat we er in slagen de achterstand tot de rest van Vlaanderen te beperken.

Enige vorm van euforie over de vergelijking tussen Antwerpse en Brusselse cijfers zou echter misplaatst zijn. Dat een kwart van de kleuters niet over voldoende taalkennis beschikt, de basisvoorwaarde toch om met succes te starten in het eerste leerjaar, blijft een ernstig probleem. Het weegt ook duidelijk op het leerniveau in de klas. Ook en vooral in de daarop volgende jaren.

We mogen niet weggijken van het feit dat de taalachterstand het gevolg is van een gebrek aan integratie en dat dit de slaagkansen van kinderen in hun verdere leven ondermijnt. Ouders hebben hierin een zware verantwoordelijkheid, want een onvoldoende kennis van het Nederlands van de ouders ondermijnt de slaagkansen van het kind.

Mijn partij heeft in het Vlaams Parlement reeds eerder gepleit voor een “Actieplan Taalbevordering en Ouderbetrokkenheid” waarbij in de eerste plaats meer wordt ingezet op taalbevorderende bijscholingen en activiteiten voor anderstalige ouders op de campus van de school van hun kinderen. Dat men daarbij een stok achter de deur gebruikt mag geen taboe zijn hoewel de piste van de minister gezien de bevoegdheidsverdeling in het Hoofdstedelijk Gebied dat onwerkbaar maakt. Maar waarom zouden we niet nadenken over een hogere drempel bij de doorstroming naar het eerste leerjaar wanneer ouders zich onvoldoende betrokken tonen bij de school en het Nederlands? Enkel met gemotiveerde ouders kunnen we het kwaliteitsniveau van het Nederlandstalig onderwijs voldoende hoog houden.

Zo zouden kleuters in het derde jaar met een ernstig gebrek aan kennis van het Nederlands niet zomaar over mogen gaan naar het eerste leerjaar. Daar wordt het niveau anders nog meer naar beneden gehaald en dat heeft een negatief effect op het verdere schoolverloop.

- Wat zijn de besluiten die het collegelid trekt uit de voorgestelde cijfers?
- Wat doet men in Brussel structureel om ouders van kinderen die onvoldoende scoren aan te spreken op hun rol en verantwoordelijkheid?
- Wat doet het college om de ouderbetrokkenheid van anderstalige ouders richting het actief gebruiken en ondersteunen van het Nederlands te bevorderen?
- Ziet het collegelid bijkomende mogelijkheden op dit vlak?

Datum van indiening: 18 januari 2023

Vraag om uitleg van de heer Gilles Verstraeten aan de heer Sven Gatz, collegelid bevoegd voor Onderwijs en Scholenbouw

Onderwerp: Resultaten van de tweede koalatest

Geacht collegelid,

Kleuters van vijf jaar oud moeten sinds vorig schooljaar een koalatest afleggen, een taaltest om in te schatten of ze klaar zijn voor het eerste leerjaar. Die taaltest is ontwikkeld door onderzoekers van de KU Leuven en bestaat uit verschillende speelse doe-, zoek- en kiesopdrachten om taalachterstand bij kleuters op te sporen. Met dit sterke initiatief van Vlaams minister van Onderwijs Ben Weyts kunnen kinderen die onvoldoende taalvaardig zijn extra begeleiding krijgen nog voor de start van het lager onderwijs. Na de test krijgen de kleuters een groene, oranje of rode code. Een groene code betekent dat de kleuter voldoende taalvaardig is om aan het lager onderwijs te starten. Als een kleuter een oranje code krijgt, is er taalondersteuning nodig en bij een rode code moet die ondersteuning intensief zijn. Taaltesten voor kleuters in Brussel zijn niet nieuw. Het is echter belangrijk aan het resultaat een goed gevolg te geven om de gelijke kansen zo veel mogelijk te verzekeren. Leerkrachten kunnen aan de hand van de resultaten de kleuters dus extra begeleiding geven om de taalachterstand weg te werken. Bij een rode code is er ook de mogelijkheid om het kind een taalbad aan te bieden.

Uit de resultaten van de tweede test blijkt dat 25 procent van de kleuters in Brussel nood heeft aan extra taalondersteuning en dus een oranje of rode code heeft gekregen. Dat is een stuk minder dan vorig jaar, toen het nog om 32 procent van de kleuters ging. Toen scoorde 24 procent oranje en 8 procent rood, maar het is onduidelijk hoe de verdeling nu is. In de stad Antwerpen ligt het resultaat (29 procent) wel in de lijn van vorig jaar (28 procent). Gemiddeld heeft 14 procent van de Vlaamse leerlingen extra ondersteuning nodig.

Daarom had ik graag volgende vragen gesteld:

- Wat zijn de resultaten van de Brusselse scholen? Hoeveel scholen hebben deelgenomen? Hoeveel scholen hebben niet deelgenomen? Zien we belangrijke verschillen tussen individuele scholen? Hoe verklaart u het verschil in het resultaat met vorig jaar?
- Hoe is het OCB in samenwerking met de scholen aan de slag gegaan met de resultaten van vorig jaar? Zijn er cijfers over hoeveel kleuters extra taalondersteuning kregen? Hoe werd die al dan niet intensieve taalondersteuning ingevuld? Hoe worden de ouders betrokken? Welke resultaten heeft dit opgeleverd?

Met de meeste hoogachting,

Gilles Verstraeten
Raadslid VGC

Datum van indiening: 18 januari 2023

Vraag om uitleg van mevrouw Bianca Debaets aan de heer Sven Gatz, collegelid bevoegd voor Onderwijs en Scholenbouw

Onderwerp: De resultaten van de taalscreening van de Vlaamse overheid in het Nederlandstalig onderwijs in Brussel

Mijnheer het collegelid,

Uit de tweede taalscreening van de Vlaamse overheid bleek dat 14 procent van de kinderen in de derde kleuterklas onvoldoende scoort op vlak van het Nederlands, waarbij 4 procent van deze kinderen nood heeft aan intensieve begeleiding. Op het eerste zicht lijken de resultaten gelijkaardig met vorig jaar, toen 15 procent van de kinderen slecht scoorde op de taalscreening.

Indien de resultaten meer in de diepte worden bekeken, vallen vooral de regionale verschillen en het verschil tussen steden en het platteland op. Zo gaat het in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest immers om 25 procent van de kinderen, waarvan 8 procent intensieve begeleiding nodig heeft.

Vandaar dat ik u graag volgende vragen stel:

- Hoe interpreteert u de resultaten van de tweede taalscreening van de Vlaamse overheid? Kan u eventuele opmerkelijke tendensen duiden in de resultaten van de tweede taalscreening? Zijn er opmerkelijke verschillen en hoe duidt u deze?
- Zijn er scholen in Brussel die de taalscreening niet afnamen? Kan u om welke scholen het gaat en waarom zij niet deelnamen? Bestudeert u de mogelijkheden om middelen vrij te maken ter ondersteuning van overbelaste scholen die hier niet toe geraken?
- Wanneer zat u laatst samen met vertegenwoordigers uit de sector omtrent dit dossier? Welke knelpunten of voorstellen kwamen er naar voor uit dit overleg?
- Welk gevolg of welke gevolgen worden er gegeven aan de resultaten van de taalscreening in het Nederlandstalig onderwijs in Brussel? Op welke manier werd dit geëvalueerd na de eerste screening en op welke manier heeft deze evaluatie eventueel bijgedragen tot bijsturing van de maatregelen?
- In welke mate en in welke vorm biedt het OCB ondersteuning aan scholen in verband met deze thematiek? Op welke manier werkt dit aanvullend met de aanvullende zorguren die Vlaanderen aanbiedt?

Ik dank u alvast voor uw antwoorden.

Bianca Debaets

Datum van indiening: 22 december 2022

Vraag om uitleg van mevrouw Bianca Debaets aan de heer Sven Gatz, collegelid bevoegd voor Onderwijs en Scholenbouw

Onderwerp: Het stijgende aantal leefloonstudenten

Mijnheer het collegelid,

Uit cijfers die de federale overheidsdienst Maatschappelijke Integratie in de eerste helft van december bekendmaakte, blijkt dat het aantal leefloonstudenten in Vlaanderen met meer dan de helft gestegen is tijdens de voorbije vijf jaar. In 2021 klokte men af op 8.691 mensen die een leefloon kregen van het OCMW om te kunnen studeren, tegenover de 5.624 uit 2016.

Als oorzaak halen verschillende experts de opeenvolgende crisissen van de afgelopen jaren aan, maar ook het feit dat steeds meer lokale besturen het leefloon als hefboom durven gebruiken om jongeren een diploma te kunnen laten behalen.

Vandaar dat ik u graag volgende vragen stel:

- Beschikt u over cijfers die kunnen duiden hoeveel studenten aan de Nederlandstalige hogeronderwijsinstellingen in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest een leefloon ontvangen? Kan u deze cijfers opsplitsen naargelang het geslacht, de leeftijdscohorten en de thuistaal van de studenten in kwestie? Hebt u zicht op het aantal leefloonstudenten dat uiteindelijk de aangevatte studies succesvol afrondt? Hoe evalueert u de evolutie in deze cijfers in vergelijking met de voorgaande jaren?
- Welke maatregelen neemt het College om de leefloonstudenten aan de Nederlandstalige hogeronderwijsinstellingen in ons Gewest zo goed mogelijk te kunnen ondersteunen? Op welke manier wordt hieromtrent overlegd en samengewerkt met de OCMW's en de Vlaamse Gemeenschap? Op welke manier wordt hieromtrent overlegd en samengewerkt met relevante instellingen, zoals bijvoorbeeld de sociale kruideniers? Welke specifieke acties en middelen worden hieromtrent voorzien en welke taakverdeling wordt hierbij gehanteerd door de verschillende betrokken actoren?

Ik dank u alvast voor uw antwoorden.

Bianca Debaets

Datum van indiening: 4 januari 2023

Vraag om uitleg van mevrouw Bianca Debaets aan de heer Sven Gatz, collegelid bevoegd voor Onderwijs en Scholenbouw

Onderwerp: Inclusiviteit schoolteams in het Nederlandstalig onderwijs in Brussel

Mijnheer het collegelid,

Begin deze maand berichtte *De Standaard* over de mate waarin de lerarenkamers in Vlaamse scholen inclusief zijn voor mensen met een beperking. Uit cijfers, opgevraagd in het Vlaams Parlement, bleek dat er slechts 200 personen met een beperking actief zijn in het Vlaams onderwijs, op een totaal van 16.000 werknemers.

Gezien het Nederlandstalig onderwijs nog steeds met o.a. een lerarentekort kampt, stel ik u graag volgende vragen:

- Hoeveel mensen met een beperking zijn er tewerkgesteld in het Nederlandstalig onderwijs in Brussel? Kan u indien mogelijk een globaal overzicht geven van de functies die zij invullen, welke soort beperking ze hebben en op welk onderwijsniveau zij veelal tewerkgesteld zijn. Welke opmerkelijke tendensen zijn er vast te stellen en kan u deze toelichten? Biedt de VGC of het OCB eventueel bijkomende ondersteuning aan?
- Bent u in gesprek met actoren uit het veld omtrent dit dossier? Welke actoren werden betrokken bij deze oefening? Welke knelpunten werden geïdentificeerd of welke maatregelen of acties werden voorgesteld om meer mensen met een beperking toe te leiden naar de schoolteams? Op welke manier neemt u dit mee in de vorming of bijsturing van uw beleid ter zake?
- Ging u hierover reeds in gesprek met de bevoegde Vlaamse minister? Welke acties of maatregelen werden er overeengekomen?
- Welke aanvullende maatregelen bestudeert u in dit kader? Welke budget trekt u hiervoor uit?

Ik dank u alvast voor uw antwoorden.

Bianca Debaets

Datum van indiening: 18 januari 2023

Vraag om uitleg van de heer Jan Busselen aan de heer Sven Gatz, collegelid bevoegd voor Onderwijs en Scholenbouw

Onderwerp: Het lerarentekort in het Brussels onderwijs

Geacht collegelid,

Experten en directeurs trekken aan de alarmbel. Dat konden we op 15 december lezen op de *Bruzz*-website. «De overheid moet dringend voor oplossingen zorgen om het tekort aan onderwijzend personeel aan te pakken. Lukt dat niet? Sluit de school.» getuigt Ann Martin, directeur onderwijs aan de Odisee hogeschool.

Leraren die uitvallen of voor een andere baan kiezen. Onderwijzers die voor de klas staan, maar zonder te beschikken over het juiste getuigschrift. In heel wat scholen in Brussel blijft het schering en inslag.

Maar ook ouders maken zich zorgen. Leerlingen die nog geen Frans of wiskunde hebben gehad. Die al maanden vroeger thuiskomen en later vertrekken. Minder problematisch voor de laatste jaren, een zestienjarige trekt zijn plan en heeft hopelijk genoeg autonomie om zichzelf ook nog gemotiveerd te krijgen om te studeren voor school. Maar twaalfjarige kinderen die te vroeg thuis zitten omdat er geen les is, hebben vaak nog niet de discipline om zelf aan de slag te gaan. Ouders kunnen ook niet altijd thuisblijven om hun kinderen bij te staan wanneer ze vroeger thuiskomen.

Mijn vragen zijn de volgende:

- Hoe evalueert u het blijvende gebrek van leraren in het middelbaar, het lager en het kleuteronderwijs?
- Om hoeveel niet-ingevulde vacatures gaat het?
- Hoe ver staat u met het actieplan dat vorig jaar werd aangekondigd?
- Hoeveel leerkrachten zijn er ondertussen als zijinstromers aan het werk gezet tijdens dit schooljaar?
- Is er een toename van jongeren die de lerarenopleiding volgen? Welke evolutie wat betreft de uitstroom van student uit deze richting? Zijn er meer afstudeerstudenten die kiezen voor het onderwijs?

Dank u voor uw antwoorden,

Jan Busselen

Datum van indiening: 2 december 2022

Vraag om uitleg van mevrouw Khadija Zamouri aan mevrouw Elke Van den Brandt, collegevoorzitter bevoegd voor Begroting, Welzijn, Gezondheid, Gezin en Stedelijk beleid

Onderwerp: Ernstige gebeurtenissen melden in woonzorgcentra

Geachte collegevoorzitter Van den Brandt,

Recent konden we via de pers vernemen dat er een aanzienlijke stijging is van de melding van ‘ernstige gebeurtenissen’. Vijf keer meer dan een jaar geleden. Verontrustend op het eerste zicht, al kan het zijn dat de stijging te wijten is aan de meldplicht die eindelijk zijn werk begint te doen binnen de instellingen. Want, zo wordt ook aangehaald in het artikel, de woonzorgcentra zetten blijkbaar niet altijd de stap naar het effectief melden. Daarom stuurde Vlaams minister Benjamin Dalle in september jl. een ‘herinnering’, rond die meldplicht die ondertussen al bijna drie jaar in voege is.

Ernstige gebeurtenissen zijn situaties waarbij “de zorg en ondersteuning, de gezondheid, de veiligheid, de waardigheid of de integriteit van de gebruikers in het gedrang kunnen komen”. Ik denk dan meteen terug aan de coronacrisis waar we ook schrijnende feiten in de woonzorgcentra via de pers moesten vaststellen. Zo’n situaties moeten vermeden worden, en daarbij blijft preventie essentieel. Ik verwijs ook terug naar de recent aangenomen resolutie in het Brussels parlement om de zorg voor ouderen te verbeteren, onder andere via innovatieve toepassingen. Nog afgezien van de gezondheids crisis, blijft het belangrijk om zo’n gebeurtenissen op te volgen en waar nodig de gepaste maatregelen te treffen.

Ondertussen heeft Vlaams minister Benjamin Dalle de cijfers van ‘ernstige gebeurtenissen’ sinds september bekendgemaakt: 29 meldingen, met 46 in totaal voor heel 2022. Je ziet dan ook meteen het effect van zo’n herinnering. Sinds september zijn er meer ernstige gevallen gemeld dan in de vorige acht maand van het jaar. Dat lijkt me ongeloofwaardig. Ik maak me dus toch zorgen over het gebrek aan meldingen van woonzorgcentra uit eigen initiatief. Hoe zit het in Brussel, is die herinnering ook doorgegeven, voert de VGC daar een aanvullend beleid rond?

Daarom zou ik graag van u vernemen:

- In het Vlaams parlement duidde minister Benjamin Dalle dat “de meeste om medicatiefouten gaan die geen permanente gevolgen voor de bewoners hadden”. Van de ernstige gebeurtenissen gemeld in de Nederlandstalige Brusselse woonzorgcentra, welke aard hadden deze meldingen? Hoe verhoudt zich dat t.o.v. van vorige jaren?
- Welke opvolging is er verbonden aan zo’n melding? Wie is daar verantwoordelijk voor? Vindt er een onderzoek of remediëringsparcours samen met het centra plaats?
- Vindt er inspectie plaats in onze woonzorgcentra? Zijn er dit jaar meer als het afgelopen jaar uitgevoerd?
- Worden de woonzorgcentra begeleid of nog meer gesensibiliseerd over de meldplicht, bv. door de inspectiedienst?

Hoogachtend,

Khadija Zamouri

Datum van indiening: 9 januari 2023

Vraag om uitleg van de heer Mathias Vanden Borre aan mevrouw Elke Van den Brandt, collegevoorzitter bevoegd voor Begroting, Welzijn, Gezondheid, Gezin en Stedelijk beleid

Onderwerp: De zichtbaarheid van de Vlaamse Gemeenschap en het Nederlandstalig netwerk in het Brusselse straatbeeld

Geachte collegevoorzitter,

Op 29 mei 2015 nam de Vlaamse Regering de principiële beslissing om een merkenbeleid te voeren dat is afgestemd op dat van de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC). Het VGC-college nam een dag eerder eenzelfde beslissing. Het resultaat hiervan is het gekende N-logo.

Om de invoering van dat logo te verwezenlijken, wordt er ingezet op het tot stand brengen van een breed draagvlak zonder dat de betrokken organisaties meteen verplicht worden om het logo te gebruiken. Maar uiteindelijk is het wel de bedoeling dat het N-logo zichtbaar aanwezig is in het Brussels straatbeeld.

Daarnaast is een duidelijke verwijzing naar de Vlaamse Gemeenschap ook geen overbodige luxe gelet op de aard en vorm van het N-logo. Organisaties die reeds een N-logo hangen hebben, worden ook gevraagd een verwijzing naar de Vlaamse Gemeenschap aan te brengen.

Volgens de beleidsbrief Brussel, opgesteld door toenmalig Vlaams minister voor Brussel en huidig collegelid Sven Gatz in 2017, werden er ongeveer 530 organisaties en instellingen in kaart gebracht die in aanmerking komen om een N-logo op hun gebouw aan te brengen. Het gaat hier om de Vlaams-Brusselse organisaties waarvan de werking door de Vlaamse overheid wordt gedragen.

Uit een antwoord op de vraag van mijn voorganger in 2019, hadden meer dan 300 instellingen ondertussen dit N-logo op een of andere manier geplaatst. Maar eveneens uit dat antwoord bleek dat meer dan 140 instellingen niet reageerden op het verzoek en een paar weigerden zelfs de plaatsing van het N-logo.

De Vlaamse Gemeenschap investeert massaal in onze hoofdstad. In 2020 investeerde de Vlaamse Gemeenschap maar liefst meer dan 1 miljard. Hoe meer borden, hoe sterker de aanwezigheid van de Vlaamse gemeenschap in het straatbeeld en hoe zichtbaarder het Nederlandstalig netwerk.

In de recente aanpassing van het meerjarenplan van de VGC lazen we bij actie 313 dat het college investeringsmiddelen voorzien voor de aankoop van promotiemateriaal en de plaatsing van gevelpanelen verplaatst van 2022 naar 2023. De investeringsuitgave voor die actie bedragen dit jaar 30.000 euro.

In dat verband heb ik de volgende vragen:

- Hoeveel organisaties en instellingen komen in aanmerking om een N-logo op hun gebouw aan te brengen? Is dat aantal sinds 2019 geëvolueerd?
- Hoeveel instellingen hebben ondertussen dit N-logo geplaatst? Welke organisaties of instellingen reageren niet op het verzoek van de VGC om het N-logo op hun gebouw te plaatsen? Welke organisaties en instellingen weigeren? Wat zijn hun argumenten?
- Welke instellingen of organisaties krijgen geen toestemming van de eigenaar om een bord te plaatsen? Voor welke instellingen of organisaties laat de infrastructuur de plaatsing van een bord op de gevel niet toe? Welke alternatieven worden voor die gevallen aangeboden?
- Welke krachtige argumentatie werd ontwikkeld om organisaties en instellingen die niet op aanbod van het N-logo wensen in te gaan, te overtuigen van het nut van het N-logo en bijkomend de verwijzing naar de Vlaamse Gemeenschap?
- Hoeveel middelen bij actie 313 zijn specifiek bestemd voor het plaatsen van het N-logo op de bouwen van Vlaams-Brusselse organisaties? Waarom werden sommige investeringsuitgaven voor de plaatsing van gevelpanelen in 2022 uitgesteld en verplaatst naar dit jaar?

Ik dank u alvast voor uw antwoord.

Datum van indiening: 9 januari 2023

Vraag om uitleg van de heer Gilles Verstraeten aan mevrouw Elke Van den Brandt, collegevoorzitter bevoegd voor Begroting, Welzijn, Gezondheid, Gezin en Stedelijk beleid

Onderwerp: De hervorming van de Brede Scholen

Geachte collegevoorzitter,

Brede Scholen zijn scholen die alles inzetten op maximale ontwikkelingskansen voor kinderen en jongeren door samen te werken met de buurt, ouders en organisaties. Deze geïntegreerde aanpak is een succesvol concept. Geen enkele Brede School is dezelfde omdat haar werking mee wordt bepaald door de context waarbinnen ze functioneert. Iedere Brede School, of ze nu wordt aangestuurd door een school die haar werking verbreedt en daar anderen bij betreft, of opereert als netwerk met aansturing vanuit de buurt, heeft in de praktijk haar eigen potentieel en uitdagingen. Er zijn 29 Brede Scholen in Brussel. Hun coördinatoren werken samen via het 'Platform Brede School Brussel' dat deel is van het Onderwijscentrum Brussel (OCB) en als doel heeft de deskundigheid te bevorderen en de kwaliteit van de Brede Scholen te bewaken.

U werkt al enkele jaren aan een hervorming om een nieuw beleids- en subsidiekader uit te tekenen voor de Brede Scholen, een ambitie die in het Strategisch Meerjarenplan 2021-2025 is opgenomen. We hebben het college altijd gesteund in de filosofische en participatieve opzet van de hervorming waarbij driehonderd stakeholders -lokale besturen, inrichtende machten, de coördinatoren, ouders, leerlingen, het middenveld en de adviesorganen -betrokken zijn. De sector moet duidelijkheid krijgen over de concrete invulling en uitrol van de hervorming en de wijze waarop de extra 1,3 miljoen euro voor 2023 zal besteed worden. Tijdens de begrotingsbespreking op 13 december gaf u mee dat Brede Scholen zullen werken vanuit een netwerkmodel, waarbij ze een enveloppen-subsidie ontvangen los van het aantal leerlingen of scholen die ze bereiken. Er is een veranderingstraject opgesteld met zeven actiepunten. De formele beslissing, die nog in 2022 zou genomen worden, moet ook duidelijk maken wie de werkgever van de coördinatoren zal zijn. Nu wordt er gewerkt met verschillende werkgevers (gemeenten, school, scholengroep of een gemeenschapscentrum). U beloofde hierover meer eenvormigheid te brengen.

Daarom had ik graag volgende vragen gesteld:

- Kunt u een update geven over de hervorming van de Brede Scholen? Is de finale beslissing nog in 2022 genomen? Kunt u die toelichten?
- Op welke manier wordt de ondersteuning versterkt? Is het opdrachtenkader hervormd?
- Is er meer eenvormigheid over de werkgever van de coördinatoren? Is het statuut van de coördinatoren hervormd?
- U verklaarde eerder "het model aan zo veel mogelijk Nederlandstalige scholen aan te bieden via een groeipad". Op welke manier zal dit gebeuren?
- Hoe worden de 1,3 miljoen euro voor 2023 precies besteed?

Met de meeste hoogachting,

Gilles Verstraeten
Raadslid VGC

Datum van indiening: 18 januari 2023

Vraag om uitleg van de heer Mathias Vanden Borre aan de heer Pascal Smet, collegelid bevoegd voor Cultuur, Jeugd, Sport en Gemeenschapscentra

Onderwerp: De uitrol van het project ‘*Samen op Straat*’ in Brussel

Geacht collegelid,

Met het project ‘*Samen op Straat*’ vindt en ondersteunt SAAMO Antwerpen-Stad jongeren die via klassieke kanalen (zoals opleidingen, jeugdwerk of sportclubs) moeilijk bereikt worden. Die jongeren, uit drukbevolkte wijken en in maatschappelijk kwetsbare posities, leren zo hun talenten inzetten voor hun wijk, werken mee aan beleidsoplossingen en werken samen met buurtvrijwilligers om kleine problemen in hun buurt op te lossen. Dit project verdiende binnen Antwerpen-Stad reeds zijn sporen.

‘*Samen op Straat*’ werkt ook met volwassen buurtbewoners die zich mee engageren in hun eigen wijk. ‘s Avonds wandelen de buurtvrijwilligers rond op de pleinen en in de straten van de wijk. Ze zijn aanspreekbaar voor jongeren, andere bewoners en lokale autoriteiten. Ze doen dat in periodes waarin veel volk op straat komt en op de pleintjes aanwezig is. Zo waren de Antwerpse buurtvrijwilligers de voorbije weken heel actief tijdens het Wereldkampioenschap voetbal.

Het Antwerpse SAAMO-project wordt uitgebreid naar andere steden. Vlaanderen trekt 1.351.900 euro uit voor een uitrol in Brussel, Gent, Vilvoorde en Willebroek.

Om te kunnen uitrollen in Brussel gaat SAAMO op zoek naar opbouwwerkers in o.m. de wijk Peterbos in Anderlecht.

De Peterboswijk wordt door sommige media bestempeld als “de gevaarlijkste wijk van België”. In 2021 vond er nog een grootschalige politieactie plaats. Verdovende middelen en een arsenaal aan wapens werd toen in beslag genomen. Meer dan 30 jongeren werden aangeklaagd.

In een reportage van *Bruzz* over de situatie van de Peterboswijk van eind november vorig jaar kwam de SAAMO-coördinatrice voor Peterbos reeds aan het woord¹. Zo werd een collectieve moestuin opgericht en werden er lessen Frans/Nederlands en doe-het-zelfateliers georganiseerd.

In dat verband heb ik de volgende vragen:

- Is de VGC ook betrokken bij de uitrol van het project ‘*Samen op Straat*’ ? Trekt de VGC ook middelen uit voor de uitrol van het SAAMO-project in Brussel?
- Verwijzend naar de reportage van *Bruzz*, werd het project ‘*Samen op Straat*’ reeds uitgerold in de Peterboswijk? Welke resultaten heeft het project reeds opgeleverd?
- Brussel telt heel wat buurten waar de veiligheid en leefbaarheid bedreigd wordt door jongerenbendes. Welke buurten komen ook in aanmerking voor de uitrol van het project ‘*Samen op Straat*’?

¹ <https://www.bruzz.be/samenleving/hoe-bewoners-organisaties-en-de-politie-weer-grip-krijgen-op-peterbos-2022-11-30>

Datum van indiening: 24 januari 2023

Actualiteitsvraag van de heer Dominiek Lootens-Stael aan mevrouw Elke Van den Brandt, collegevoorzitter bevoegd voor met Begroting, Welzijn, Gezondheid, Gezin en Stedelijk beleid en aan de heer Sven Gatz, collegelid bevoegd voor Onderwijs en Scholenbouw

Onderwerp: De lange wachtlijst voor het diagnosticeren van kinderen met een leerstoornis

In de pers lezen we het verhaal van het hoofd van het Centrum voor Ontwikkelingsstoornissen in het UZ Brussel. Naar verluidt moeten Brusselse kinderen die mogelijk een ontwikkelingsstoornis hebben, zoals dyscalculie of ADHD, meer dan een jaar wachten op een diagnose.

Per jaar zou men slechts maximaal 100 kinderen kunnen diagnosticeren terwijl er 500 aanvragen zijn. Dat leidt tot lange wachttijden voor men kinderen juist kan diagnosticeren. En op die manier gaat kostbare tijd verloren en ontstaan er onnodige verwickelingen in gezinnen en school, wat vermeden kan worden.

Ik las ook dat de kosten voor de diagnose in het dat centrum grotendeels terugbetaald worden door de VGC voor kinderen die in het Nederlandstalig onderwijs in het hoofdstedelijk gebied ingeschreven zijn. Om iets te doen aan de lange wachtlijst heeft het UZ een verhoging van subsidies gevraagd aan de VGC waar echter niet op in gegaan is.

Wanneer ouders en CLB zich afvragen of een leerstoornis de oorzaak is van problemen op school, is een snelle diagnose nodig. Een jaar wachttijd is te lang, dat veroorzaakt in de klassen problemen en belast de leerkrachten en CLB onnodig. Er kan dan niet aan een gepaste remediëring in de schoolomgeving of bij gespecialiseerde hulpverleners worden gewerkt.

Maar vooral bij een kind kan de lange onzekerheid een nefaste rol spelen. Een schooljaar is een lange tijd in de ontwikkeling van een kind. Ik hoop dat ik niemand daarvan moet overtuigen.

Er stelt zich dus een probleem dat moet worden opgelost en het probleem lijkt me ook ingewikkelder dan in het artikel werd geschetst.

- Wat zijn de bevoegdheden die de VGC in deze heeft en wat zijn de inspanningen die ze doet op dit terrein?
- Welke zijn de mogelijkheden die ouders hebben die zich met hun kind in deze situatie bevinden in het hoofdstedelijk gebied en directe omgeving?
- Waar liggen volgens de collegeleden de mogelijke pistes om het probleem van tekorten in deze sector van ondersteuning en hulpverlening op te lossen? Kan daarvoor ook gekeken worden naar omringende gemeenten in de rest van Vlaanderen? Is er een rol voor de Vlaamse Gemeenschap?
- Zowel het beleidsgebied welzijn als onderwijs moeten hier samenwerken. Welke zijn de mogelijke oplossingen?

Datum van indiening: 26 januari 2023

Actualiteitsvraag van mevrouw Hilde Sabbe aan mevrouw Elke Van den Brandt, collegevoorzitter bevoegd voor Begroting, Welzijn, Gezondheid, Gezin en Stedelijk beleid

Onderwerp: De enorme wachtlijsten voor diagnose van ontwikkelingsstoornissen in Brussel

Brusselse kinderen van wie vermoed wordt dat ze een ontwikkelingsstoornis hebben, zoals autisme, dyslexie of ADHD, moeten vaak lang wachten op een officiële diagnose. Dat komt grotendeels door het feit dat er meer vraag is en omdat de achterstand tijdens de coronacrisis nog steeds niet is weggewerkt.

In privépraktijken kunnen kinderen meestal sneller terecht voor een diagnose, maar de prijzen lopen daar op tot 1.000 tot 1.500 euro. In de gesubsidieerde centra is dat ongeveer 70 euro naargelang de financiële draagkracht van de cliënt.

In Brussel kunnen kinderen tot het einde van het eerste leerjaar terecht in het centrum in het UZ Brussel. Nu kunnen ook Brusselse kinderen vanaf het tweede leerjaar naar het centrum, op voorwaarde dat ze in het Nederlandstalig onderwijs in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest ingeschreven zijn. Binnen deze doelgroep kunnen er maximaal 100 kinderen gediagnosticeerd worden op jaarbasis, terwijl er dit jaar zo'n 500 aanvragen werden ingediend binnen het UZ Brussel. De vraag is dus veel groter dan het aanbod en zorgt voor eindeloze wachtlijsten.

Bovendien zou volgens mij alleen het UZ Brussel en Lerni door de VGC worden gesubsidieerd en dus toegankelijker zijn voor Brusselse huishoudens.

Volgens Eva Cloet, directeur van het Centrum voor Ontwikkelingsstoornissen, in een artikel van *Bruzz*² van 24 januari 2023, had UZ Brussel om meer subsidies gevraagd om hun capaciteit voor de opvang en diagnose van kinderen te vergroten, maar had de VGC geweigerd de daarvoor bestemde subsidies te verhogen.

Mevrouw de collegelid, kunt u deze verklaring bevestigen? Het is geen geheim dat we moeilijke budgettaire periodes doormaken, maar dit College kan in geen enkel geval een begrotingsbeperking rechtvaardigen voor zo'n belangrijke kwestie, waarbij de toekomst en de gezondheid van honderdduizenden Brusselse kinderen op het spel staat! De VGC zorgt er inderdaad voor dat de gezondheidszorg in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest toegankelijk blijft voor de meest kwetsbaren. Maar zoals de deskundigen aangeven, zullen er extra financiële middelen moeten worden ingezet om dit probleem te overwinnen.

Vandaar mijn vragen:

- Welke stappen denkt u te ondernemen om de capaciteit voor het diagnosticeren van kinderen met leerstoornissen te vergroten?
- Op basis van welke criteria wordt de subsidie aan UZ Brussel toegekend? Gezien de dringende situatie en de toename van het aantal diagnoseopdrachten in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest zou een verhoging van de subsidie volkomen legitiem zijn. Waarom heeft u niet positief gereageerd op het verzoek om extra subsidies toe te kennen aan het UZ Brussel?

² <https://www.bruzz.be/samenleving/een-jaar-wachten-op-diagnose-ontwikkelingsstoornis-mijn-kind-wou-niet-meer-naar-school>

- Hoeveel particuliere centra zijn er in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest? Kunnen er geen overeenkomsten met hen worden afgesloten om deze diensten toegankelijker te maken voor de Brusselse gezinnen?

Hilde Sabbe